

FORSØK MED BOBBINS UNDER KARTLEGGING AV VASSILDFELT

Sopp er et stort problem for bunntåling nord for 64° n.br. Under toktet i 1976 fikk vi under samme slags forsøk nota så full av sopp på 65 n.br. at vi slet i mange timer med å få den inn. Tyngden var så stor at vi ikke klarte å lette fra bunnen med winsjen. Men da soppen på tross av stor tyngde sank relativt sent ned igjen, klarte vi tak for tak å taue den opp, mens vi vekselvis tauet og hivde.

På grunn av enestående godt vær klarte vi omsider å få nota så høyt opp at vi fikk skjære ut soppen.

Under toktet i 1977 opplevde vi det samme. Det vil si, vi fikk så mye sopp bare etter to timers tauing, at nota gikk tapt. Dette var på samme feltet, men på 500 m dyp, istedet for 450 m som året før.

Konklusjonen måtte bli at på dypere felt enn 425 m er det ikke mulig å trekke vanlig bunntål uten bobbins der nord.

På bakgrunn av dette, og på bakgrunn av at vassilda helst holder til på slike dyp, fant vi ut at under forsøket i 1978 måtte vi ha en spesiallaget bobbins-

lenke om forsøkene skulle fortsette. Dette var ikke mulig med en vanlig bobbinslenke, den ville bli for tung og trekke på den store dybden.

Etter råd fra fagfolk fikk vi så konstruert en lett bobbinslenke av plastkuler med senterhull i. Lenken ble ellers montert på vanlig vis.

Ved å kutte sveiplengden vår ned fra 118 m til 43 m (vi brukte da delte sveiper helt fram til bretene), klarte vi å holde nok spray på våre vanlige industritråler (900 maskers) på 400 og 500 m dyp.

På det feltet, som vi før mistet trålen, fikk vi nå bare enkelte soppkuler, og på felt der loddet viste konsentrasjoner av vassild, fikk vi til vår overraskelse nesten like mye fangst som ved vanlig rigging av bruket. På den annen side er ikke disse lette og provisoriske plastkulene sterke nok til å brukes som bobbins. De fleste kulene holdt under det korte forsøket, men ved vanlig fiske må kraftigere saker til.

LITTERATUR

«Rapporter» nr. 3 — 1978, 3—11.